

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning ved forsinkelse.

Dato

20.06.2018

Saksnummer

2017-02334

Tjenesteytere

Norwegian

Klager har i det vesentlige anført

Klager reiste med Norwegians flyvning DY1872 fra Oslo lufthavn (OSL) til Roma (FCO) 20. mars 2015 kl. 08.45. Flyvningen ble forsinket med over tre timer, og klager har på denne bakgrunn fremsatt krav om standardkompensasjon i henhold til EU-forordning 261/2004 på 400 euro pr. person, totalt 800 euro for to passasjerer.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Norwegians flyvning DY1872 fra Oslo til Roma 20. mars 2015 ble forsinket med syv timer og elleve minutter.

Klagers krav mot Norwegian ble fremmet 6. september 2017, to år og seks måneder etter at flyvningen fant sted. Norwegian er av den oppfatning at krav om erstatning må fremmes innen rimelig tid og så snart som mulig etter at man har blitt kjent med forholdet. Selskapet viser til Forliksrådets avgjørelse i F2017-016909, hvor saken gjaldt et liknende krav om EU-kompensasjon fra en passasjer mot Norwegian, Klager sendte første krav til Norwegian to år og fire måneder etter at flyvningen fant sted.

Av avgjørelsen fremgår det at "[F]orliksrådet er av den oppfatning at krav om erstatning må fremmes innen rimelig tid og så snart som mulig etter at man har blitt kjent med forholdet [...]. Forliksrådet velger å bruke en frist på 1 år som praksis for begrepet "innen rimelig tid".

Norwegian har videre vist til Transportklagenemndas avgjørelse i 2017-01257. Denne avgjørelsen ble etter Norwegians oppfatning avsagt på bakgrunn av svensk rettspraksis. Selskapet kan ikke se at klager har påberopt seg samme rettspraksis i denne saken. Videre påpeker selskapet at dommen som nemndas avgjørelse baserer seg på enda ikke er rettskraftig, og er derfor av den oppfatning at avgjørelsen ikke kan tillegges avgjørende vekt.

Norwegian anfører på ovennevnte grunnlag at klagen er fremsatt for sent, og avviser på dette grunnlag klagers krav.

Subsidiært, dersom nemnda kommer til at klagers krav er rettidig fremsatt, har Norwegian kommet med følgende anførsler: DY1872 fra Oslo til Roma ble forsinket med syv timer og elleve minutter som følge av streik blant flygeledere i Italia. DY1872 skulle egentlig landet kl. 10.50. Det var flere avganger som skulle landet i dette tidsrommet, men disse ble kansellert som følge av restriksjonene i luftrommet. Norwegian maktet å forhindre kansellering ved å omrokere sine flymaskiner, men en forsinkelse var ikke til å unngå.

Norwegian anfører at de ovennevnte forhold utgjør en slik ekstraordinær omstendighet som fritar flyselskapene for sitt erstatningsansvar etter EU-forordning 261/2004, og at forsinkelsen ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak ble truffet. Selskapet avviser på dette grunnlag klagers krav om standardkompensasjon, dersom nemnda kommer til at klagen er rettidig fremsatt.

Nemnda bemerker

Klagers krav mot Norwegian ble fremmet 6. september 2017, to år og seks måneder etter at flyvningen fant sted. Norwegian har anført at klager ikke har reklamert i tide.

EU-forordning 261/2004 har ingen egne regler om reklamasjonsfrister. Det finnes ingen bestemmelser som gir hverken relative eller absolutte reklamasjonsfrister.

Nemnda har tidligere vurdert spørsmålet om det foreligger en reklamasjonsfrist etter flypassasjerforordningen. Nemndas flertall, forbrukernes representanter og nemndsleder, kom da til at det ikke gjelder en regel om reklamasjon innen rimelig tid etter forordningen. Det vises til FLYKN-2017-1257 med videre henvisninger. Denne avgjørelsen fastholdes, og klager har sitt krav i behold.

Spørsmålet er videre om klager har krav på standarderstatning.

DY1872 fra Oslo til Roma 20. mars 2015 kl. 08.45 ble forsinket med syv timer og elleve minutter.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet tre timer eller mer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning, med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Det vises til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf. artikkel 5 nr. 3, jf. EU-domstolens avgjørelser i Sturgeon m.fl. mot Condor (C-402/07) og Nelson m.fl. mot Lufthansa (C-581/10 og C-629/10).

På bakgrunn av fremlagt dokumentasjon i saken, legger nemnda til grunn at forsinkelsen skyldtes streik hos italienske flyveledere.

EU-forordningen nevner i sin fortale at streik kan være et eksempel på en ekstraordinær omstendighet som medfører at flyselskapets forpliktelser bør være begrenset eller bortfalle. Forordningen sier imidlertid ikke at enhver streik som rammer flyselskapets drift må anses å ligge utenfor dettes kontroll.

Nemnda er av den oppfatning at streik hos tredjemann, for eksempel streik blant flygeledere og flyplassansatte, faller utenfor flyselskapets ansvarsområde. Forsinkelse som følge av slik streik, må anses som ekstraordinære omstendigheter. Nemnda kan videre ikke se at forsinkelsen som følge av streiken kunne vært unngått eller overvunnet.

Klager har derfor ikke krav på standarderstatning i henhold til EU-forordningen.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler ikke at klager gis medhold.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder)

Kirsti Pamphlett (Forbruker Europa)

Thomas Iversen (Forbrukerrådet)

Wenche Skeisvoll (SAS)

Gøran Jenssen (Widerøe)